

Gerginleşen Roman

– AzBerkÜREDİ · 10 Haziran 2012

Her şey sıkıcılaşmaya başlıyordu her şey daralmaya, aşk kaldı bir tek birde sevgili yar. Gitmeliyim buralardan, gitmeliyiz. Bütün insanlar ahmaklaşıyor, bütün insanlar bir televizyon kanalı. Kimileri bir magazin programı kimileri sanki bir futbol topu, gitmeliyiz buralardan dönmeliyiz özümüze. Buralar haram bize en sadeye toprağa dönmeliyiz, toprağa! Tut elimden sevgili gidelim ne işimiz var bizim buralarda. Özümüze dönelim artık dağlara çıkalım doğayla sevişelim biraz. Bak dağların ardında saklanmış vadiler, sanki bizi çağırıyor. Ben bir ağacım ormanın en kuytu köşesinde, sen yapraklarımsın ay ışığında seviştığım kokladığım. Sen haramsın sen günahsın dine göre. Ama sensin benim bayramlarım her bahar gelen bayramlarım. Sen benimsin, benim kadar olmasa da bensin biraz.

İnsanlar gülüyor insanlar ağlıyor ve insanlar izliyor, görmemiş gibi insanları. Tabii ki de izlemiyorlar insanları, yaptıklarını yapamadıklarını yapacaklarını izliyorlar. Sevgilim ağlatıyor, sevgilim güldürüyor. Sevgilim sevilesi, sevgilim seviyor ve candan öte seviliyor. Sevgilim ben birazda sevgilim.

Bir kedi bir kediyi yiyordu, son sigaramı yakarken ben. Sorsan tanrıya suçlusu insanlardı. İnsandı çünkü o kediyi sahiplenmedi. Benim sahibim sensin sevgili.

Tut hadi elimden gidiyoruz...

Meçhul delikanlıdan.